

naar Ministeriet kom og sagde: der er et og andet Punkt, hvori det andet Thing er gaaet for vidt, hvori vi ikke kunne modtage dets Beslutninger, og hvori vi absolut maae have Forandring, saa har dette Thing gjort Forandringen. Vi behøve blot at tænke paa Værnepligtsloven for Justitsministerens Vedkommende; det er jo et ganske nyt Exempel herpaa. Vi behøve blot at tænke paa Borgmesterspørgsmaalet i Communalloven for Indenrigsministerens Vedkommende. Vi behøve blot at tænke paa Lønningensloven, paa Vinantsloven, som nu forhandles, hvor en Minister fandt en Anmærkning generende for sig, og hvor vi stemte den ud. Vi behøve kun at tænke paa Marinens Organisationslov, hvor vi ved Officeerskolen udslettede, hvad Ministeren forlangte skulde udslettes, og da Noget af det dog igjen sættes ind i det andet Thing, underkastede vi os dette. Landstthinget har budt Regjeringen Haanden til at fremme dens Planer ved alle Leiligheder, selv hvor Enkelte troede, at man gif for vidt. Selv i en Sag, som mødte stor Modstand, vandt Ministeriet Understøttelse og seirede, nemlig i den jydskke Jernbanesag, ved Hjælp af Medlemmer, som jeg er overbevist om idag ville stemme imod det, og som idag ville sige, at de gjerne ville hde Understøttelse, men ikke ville lade sig kue. Det er, om det end ikke er første Gang, at Landstthinget i et enkelt Punkt ikke er gaaet med Ministeriet, dog den allerførste Gang, at der ved et heelt Lovforslag er Fare for, at det dog muligviis kunde være, at Majoriteten i Landstthinget gif imod Ministeriet. Det er med Hensyn til en Lov, som Ministeriet ifjor næsten bad os om at forkaste, og saa siger man, at Landstthinget skal vedtage Lovforslaget, ellers gaaer Ministeriet af. Jeg veed ikke, hvorledes andre ærede Medlemmers Forsættelser afficeres deraf. Min Stilling til dette Lovforslag var bestemt, førend vi hørte den høitærede Conseilspræsidents Udtalelse, og havde jeg været aldeles overbevist om, at Loven var nyttig og god, skulde jeg alligevel have stemt for den; men, havde jeg tvivlet, saa havde jeg efter den høitærede Conseilspræsidents Udtalelser stemt imod den; thi jeg vilde da have antaget, at jeg i alt Fald skulde denne Forsamling, at jeg skulde Landstthinget, ved

min Stemme at bidrage til at hævde Landstthingets Uafhængighed den første Gang, der er Spørgsmaal om, at det virkelig skal indtage en uafhængig Stilling; og jeg opfordrer Landstthingets ærede Medlemmer til vel at betænke, at Landstthinget har Pligter imod sig selv og Pligter imod Landet, imod hele Egevegten i Landets Regjering. Nu møder der mig ærede Medlemmer, som sige: Ja, vi ere aldeles enige i, at Loven er ikke god, og det er heller ikke berettiget, naar Ministeriet stiller sig til Sagen, saaledes som det gjør; men vi maae dog gaae denne Vej, at stemme for Loven, thi et Ministersliste er noget altfor Farligt. Ja, men altfor stor Underkastelse overfor et Ministerium kan ogsaa være farlig; det kan føre til en Hensynsløshed, som ikke er god. Og der er endnu en Ting til, der maa komme i Betragtning. Som jeg før sagde, har jeg for min Deel i det Hele taget støttet Ministeriet, og jeg har albrig ønsket at faae noget andet Ministerium; jeg vilde meget ønske, at vi kunde beholde det paa en god Maade, men den Maade er ikke god, at vi skulle tvinges til at antage Lovforslaget for at kunne beholde vort nuværende Ministerium. Jeg ønsker at beholde Ministeriet allerede af den Grund, at jeg ønsker Stabilitet i Landets Regjering; jeg ønsker ikke noget andet, men der er dog Tilfælde, hvor man maa finde sig i, at der skeer Forandring i Ministeriet, og man gjør det saameget lettere, naar man for sig selv opkaster det Spørgsmaal: Hvorledes forholder det sig da med dette Ministerium, naar vi føie os i det, det forlanger? Og der kommer jeg da tilbage til en Ting, som jeg aabenbart ikke kan forbigaae: naar et Ministerium ikke med Rette kan stille et saadant Spørgsmaal paa Grund af dets Fremtid, saa lad det stille det paa Grund af dets Fortid. Det maa sige: Her have vi givet os ind paa en Gjenstand, der er af den allerførste Vigtighed, og som vi maa føie tilende, og derfor gjøre vi det til et Cabinetsspørgsmaal; men saa spørger jeg: Hvor er med Hensyn til det kirkelige Omraade, paa hvilket der nu er stillet Cabinetsspørgsmaal, Cabinetets Program? Hvor er navnlig den ærede nuværende Kirke- og Underviisningsministers Program? Hvad er det for en Reform, man ønsker at gjenneføre, som